

NOTY O AUTORACH I AUTORKACH

Tamara Brzostowska-Tereszkiewicz – polonistka i anglistka, literaturoznawczyni, przekładoznawczyni, tłumaczka, profesor Instytutu Badań Literackich PAN. Autorka monografii *Ewolucje teorii. Biologizm w modernistycznym literaturoznawstwie rosyjskim* (2011) i *Modernist Translation: An Eastern European Perspective. Models, Semantics, Functions* (2016) oraz artykułów z historii literaturoznawstwa wschodnio- i środkowoeuropejskiego, historii myśli przekładoznawczej, komparatystyki literackiej i teorii przekładu artystycznego.

Marzena Chrobak – dr hab., prof. UJ, pracuje w Instytucie Filologii Romańskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Literaturoznawczyni i przekładoznawczyni, autorka dwóch książek o przekładzie: *Optymizm Kandyda oraz inne problemy oświeconych tłumaczy* (2009), *Między światami. Tłumacz ustny oraz komunikacja międzykulturowa w literaturze odkrycia i konkwisty Ameryki* (2012) oraz ponad czterdziestu artykułów i rozdziałów w monografiach zbiorowych. Tłumaczka dwudziestu powieści z języka hiszpańskiego (w tym Eduardo Mendozy i Mario Vargasa Llosy) i dwóch list dialogowych do filmów Pedro Almodóvara.

Małgorzata Czubińska – dr, adiunkt w Zakładzie Traduktologii i Badań nad Kanadą Frankofońską w Instytucie Języków i Literatur Romańskich Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Jej zainteresowania naukowe obejmują wyzwania związane z przekładem francuskojęzycznych mniejszościowych literatur kanadyjskich oraz nowych form przekładu teatralnego, takich jak na(d) pisy sceniczne.

Magda Heydel – pracuje na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, kieruje Centrum Badań Przekładoznawczych i redakcją „Przekładańca”. Ostatnio opublikowała *Retracing the History of Literary Translation in Poland: People – Poetics – Politics* (2022, z Zofią Ziemann). Jej najnowsze przekłady to *Piękna córka kata* Angeli Carter oraz *Pani Dalloway* Virginii Woolf.

Marta Kaźmierczak – dr hab., rusycystka, anglistka, przekładoznawczyni, adiunkt w Instytucie Lingwistyki Stosowanej Uniwersytetu Warszawskiego. Jej zainteresowania badawcze to kulturowe aspekty przekładu, intertekstualność, interesmiotyczność, tłumaczenie poezji. Autorka monografii *Przekład w kręgu intertekstualności. Na materiale tłumaczeń poezji Bolesława Leśmiana* (2012) i kilkudziesięciu artykułów dotyczących tłumaczenia i recepcji. Publikowała m.in. w pismach „Przekładaniec”, „Między Oryginałem a Przekładem”, „Przełom Ruscystyczny”, „Rocznik Komparatystyczny”, „Tekstualia”, w serii „Studia o Przekładzie” i w tomie *Understanding Misunderstanding*.

Arkadiusz Luboń – literaturoznawca, wykładowca w Instytucie Polonistyki i Dziennikarstwa Uniwersytetu Rzeszowskiego. Zajmuje się przekładem i autoprzekładem artystycznym oraz pozajęzykowymi czynnikami regulującymi praktykę translatorską. Opublikował m.in. *Przekraczanie obcości. Problemy przekładu w programach i twórczości poetów Nowej Fali* oraz *Poza protokołem tłumacza. Refrakcje znaczeniowe w teorii i praktyce przekładu poetów kręgu „Kontynentów”*.

Lukasz Musiał – badacz literatury, krytyk, tłumacz, eseista. Pracuje na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Wydał m.in. *Wybór prozy Franza Kafki* w swoim opracowaniu (2018), a także nowe przekłady krótkich próz Kafki *Prozy utajone* (2019) oraz jego *Dzienników* (2022). W 2023 roku opublikował esej książkowy poświęcony twórczości Roberta Walsera *Rojber. Występki Walsera*.

Ewa Skwara – latynistka, literaturoznawczyni, tłumaczka. Profesor w Instytucie Filologii Klasycznej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Zajmuje się teatrem antycznym i jego szeroko pojętą recepcją. Jest autorką monografii *Plaut i Terencjusz w polskiej komedii oświeceniowej* (1996), *Historia komedii rzymskiej* (2001), *Komedia według Terencjusza* (2016). Przełożyła na język polski komedie Plauta (t. I–III, IV; 2002–2004, 2017) i Terencjusza (t. I–II; 2005–2006), a także Owidiuszową *Sztukę kochania* (2008, 2016). Za przekład komedii Plauta została uhonorowana nagrodą miesięcznika „Literatura na Świecie” (2003). Więcej: www.ewa-skwara.pl.

Elżbieta Tabakowska – emerytowany profesor zwyczajny, tłumacz, założycielka i kierownik (2002–2012) Katedry UNESCO do Badań nad Przekładem i Komunikacją Międzykulturową na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie (obecnie Katedra Przekładoznawstwa UJ). Anglistka, zajmuje się językoznawstwem

kognitywnym oraz teorią przekładu. Autorka ponad 200 artykułów naukowych i kilku książek autorskich; m.in. *O przekładzie na przykładzie* (1999), *Tłumacząc się z tłumaczenia* (2009). Tłumaczka książek Normana Daviesa: *Boże igrzysko. Historia Polski* (1996), *Europa. Rozprawa historyka z historią* (1998), *Wyspy. Historia* (2003), *Powstanie '44* (2004), *Europa walczy 1939–1945. Nie takie proste zwycięstwo* (2008) oraz Ireny Powell, *Córka, która sprzedawała matkę* (2019). Najnowsza monografia: *Językoznawstwo zastosowane* (2019).

Małgorzata Tryuk – profesor w Instytucie Lingwistyki Stosowanej Uniwersytetu Warszawskiego, kierownik Zakładu Badań nad Przekładem Ustnym i Audio-wizualnym ILS. Zajmuje się zagadnieniami terminologii, przekładu pisemnego, przekładu ustnego konferencyjnego i środowiskowego, historii i etyki przekładu. Opublikowała m.in.: *On Ethics and Interpreters* (2015), „*Ty nic nie mów, ja będę tłumaczył*”. *O etyce w tłumaczeniu ustnym* (2012) oraz tomy redagowane: *O tłumaczach, prawnikach, lekarzach i urzędnikach. Teoria i praktyka przekładu środowiskowego w Polsce* (2010), *Teoria i dydaktyka przekładu konferencyjnego. Z badań w Instytucie Lingwistyki Stosowanej Uniwersytetu Warszawskiego* (2006).

Anna Turczyn – doktor nauk humanistycznych; pracuje w Centrum Studiów Humanistycznych na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Interesuje się psychoanalizą lacanowską. Bada strategie dyskursów krytycznych w polskim literaturoznawstwie. Tłumaczyła Marca Augégo, Rolanda Barthes’a, Pascale Casanovę, Maurice’a Godeliera, Julię Kristevą, Paula Ricœura. Wkrótce ukaze się jej książka *Lacan: projekt lektury* (2023).